

РЕШЕНИЕ

№ 7991

гр. София, 19.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Теодора Милева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **10645** по описа за **2023** година докладвано от съдия Добромир Андреев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 2275 от 16.05.2023 г., постановено по н. а. х. дело № 7223/ 2022 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 94 състав е потвърдено Наказателно постановление № 21-4332-023703/ 18.11.2021 г., издадено от началник група към СДВР – ОПП, с което на В. М. Д. са наложени административни наказания както следва: глоба в размер на 2000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца на основание чл.174, ал.3, пр.1 ЗДвП за нарушение на чл. 174, ал. 3 ЗДвП; глоба в размер на 10 лв. на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 2 от ЗДвП за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП и глоба в размер на 10 лв. на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 3 от ЗДвП за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДвП.

В срока и по реда на чл. 211, ал.1 от АПК, вр.чл.63в от ЗАНН решението е обжалвано от В. М. Д.. С касационната жалба се релевират основанията по чл.348, ал.1, т.1 и 2 НПК - нарушение на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила. Иска се АССГ да постанови решение, с което да отмени решението на СРС и да отмени издаденото НП.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът не ангажира становище по делото.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира следното.

Административен съд София – град, I-ви касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена в преклузивния срок по чл.211, ал.1 АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 АПК, срещу подлежащо на оспорване, по реда на чл. 208 АПК, съдебно решение.

За да потвърди НП, въззивният съд, след обсъждане на събраните доказателства, е приел за установено, че 06.11.2021 г., около 02:50 часа в [населено място] Д. управлявал лек автомобил марка „М.“, модел „МЛ 280“ с рег. [рег.номер на МПС] по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица]. Автомобилът криволичел по пътното платно, като два пъти се качил на бордюра, поради което И. Д. и С. В. - полицейски служители в Об РУ-СДВР предприели спиране на автомобила, като подали светлинен и звуков сигнал. На място били изпратени младши автоконтрольори от СДВР – ОПП, които извършили на проверка на Д., при която същият не представил контролен талон към СУМПС и свидетелство за регистрация на МПС. Пристъпили и към изпробването на водача за употреба на алкохол с техническо средство Алкотест дрегер 7510 OIML със сериен номер ARDM-022, като му разяснили по какъв начин следва да бъде дадена пробата. В продължение на около 30 минути Д. правил многократни опити да даде проба за алкохол, но все неуспешни, тъй като същият умишлено възпрепятствал отчитането на валиден резултат, като издишвал въздух в продължение на 3-4 секунди, след което спирал, а също така поставял езика си върху тръбичката на дрегера, за да препятства издишването на достатъчно въздух в същата. Тъй като с поведението си Д. възпрепятствал извършването на проверка за употреба на алкохол е прието, че същият отказва да бъде изпробван за установяване на алкохол в издишания въздух. Издаден е талон за медицинско изследване № 086071/ 06.11.2021 г. За констатираните нарушения е съставен АУАН, въз основа на който е издадено процесното НП.

АССГ възприема изцяло установената от СРС фактическа обстановка. При нейното установяване, решаващият съд не е допуснал съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на допускане, събиране и преценка на доказателствените материали по делото или ограничаващо правото на защита на обвиненото в извършеното административно нарушения лице. СРС е събрал всички необходими и възможни за изясняване на делото доказателства и не е допуснал процесуална пасивност в нарушение на задълженията си по чл. 13 и 107, ал.2 и ал. 3 НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН. Фактическите констатации на СРС са направени след анализ на събраните по делото доказателства-свидетелските показания, събрани в хода на съдебното следствие и съдържащите се в преписката писмени доказателства, приобщени към доказателствените материали по делото по реда на чл.283 от НПК вр. чл.84 от ЗАНН. Вътрешното си убеждение съдът е формирал без логически противоречия и без да изкривява техния истински смисъл и значение. Наличната доказателствена маса е била достатъчна за изграждането на несъмнени и категорични изводи за дейността на Д.. Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. Така

установената от специалния закон доказателствена сила на редовно съставените АУАН не е обвързваща за съда, поради което във фазата на съдебно оспорване АУАН се цени наред с всички останали събрани по делото доказателства. При положение, че другите събрани по делото доказателства, не само не внасят съмнение относно описаната в АУАН фактическа обстановка, а напротив - я потвърждават, правилно решаващият съд я е приел за установена по несъмнен и безспорен начин.

Разпоредбата на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП предвижда, че водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2000 лв. В случая Д. е възпрепятствал контролните органи да извършат проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта. Издаден е и талон за медицинско изследване, но не се е явил за вземане на кръвна проба. Предвид изложеното, правилно Д. е санкциониран и за нарушение на чл.174, ал.3 ЗДвП.

Чл. 100, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗДвП установяват задължение за водачите на моторни превозни средства да носят свидетелство за управление на моторно превозно средство от съответната категория и контролния талон към него, както и свидетелство за регистрация на моторното превозно средство, което управлява и за тегленото от него ремарке. Неизпълнението на тези задължения законодателят е обвързал със съответната санкция, предвидена в чл. 183, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. Управлението на МПС без водачът да носи, който и да е от изчерпателно посочените в чл. 100, ал. 1 от ЗДвП документи съставлява нарушение на разпоредбата.

При извършената му проверка В. Д. не е представил на контролните органи контролен талон към СУМПС, нито свидетелство за регистрация на МПС, което управлява, за което правилно е ангажирана административнонаказателната му отговорност за нарушения на чл.100, ал. 1, т. 1 и чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДвП.

Неоснователни са доводите на касатора за недоказаност на авторството на нарушенията. Анализът на свидетелските показания, предложен от въззивната инстанция, е подробен, задълбочен и в пълно съзвучие с житейските и опитни правила и се споделя от настоящата инстанция.

При съставянето на акта и при издаването на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до отмяна на последното. Както АУАН, така и НП съдържат изискуемата се индивидуализация на нарушенията от фактическа страна – посочени са датата и мястото на тяхното извършване, обстоятелствата, при които са осъществени. Не се констатира несъответствие в описанието по АУАН и НП.

С оглед гореизложеното и поради липсата на сочените от жалбоподателя касационни основания и на други такива по чл.218, ал.2 от АПК, за които касационната инстанция следи служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения, Административен съд София - град, I касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2275 от 16.05.2023 г. по НАХД № 7223/ 2022 г. на СРС,
НО, 94 състав.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: